

ανάφλεξη στον Καύκασο**ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ**

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

**Οι κινήσεις στη
ματωμένη σκακιέρα**

Δεν είναι η πρώτη φορά που αίμα κυλάει στον Καύκασο. Πριν από λίγα μόλις χρόνια ο γνωστός συγγραφέας Τζον Λε Καρέ εξήγησε σε ένα σημείωμα στο τέλος του βιβλίου του («Our Game») πως πολλοί αναρωτιόνταν αν οι περιοχές για τις οποίες μιλούσε ήταν πραγματικές ή δημιουργήματα της φαντασίας του. Ινγκουσετία, Βόρεια και Νότια Οσετία, Καμπαρντίνο - Μπαλκάρια, Σιρκισία, Νταγκεστάν, Τσετσενία, Αμπχαζία ηχούν εξωπραγματικές, άγνωστες στον κύριο κορμό της δυτικής γνώσης και εμπειρίας. Κι όμως για τη Ρωσία ο Καύκασος και οι περίεργοι κι ατίθασοι λαοί του αποτελούν μέρος της ευρύτης της λαϊκής φαντασίας. Ο ακατανίκητος σείχηρ Σαμίλ, που γύρω στα μέσα του προηγούμενου αιώνα βύθισε στην απόγνωση τα ρωσικά αυτοκρατορικά σχέδια, αποτελεί, και λόγω Λέοντος Τολστόι, μια άγρια φιγούρα του παρελθόντος, που ξυπνάει όμως και σήμερα φοβίες ισλαμικής αναβίωσης και φανατικής τρομοκρατικής δράσης. Για να καθυποτάξουν οι Ρώσοι κατά το παρελθόν μαινόμενους μουσουλμάνους και σκληροτράχηλους χριστιανούς Καυκάσιους (Βαλκίριους και Γεωργιανούς) έχυσαν ποταμούς αίματος κι αναγκάστηκαν να κατασφάξουν γυναίκες, ηλικιωμένους και παιδιά.

Για τους Ρώσους ο Καύκασος είναι πυριτιδαποθήκη. Και η ανεξάρτητη Γεωργία υπονομεύει τις προσπάθειές τους. Προσφέροντας καταφύγιο σε Τσετσένους αυτονομιστές και σε Νταγκεστανούς τρομοκράτες. Και επιχειρώντας μέσω ένταξης στο ΝΑΤΟ να αμφισβητήσει εκ του

ασφαλούς τις όποιες ρωσικές κινήσεις «ειρήνευσης» της περιοχής. Οι «αυτόνομες» Αμπχαζία και Νότια Οσετία αποτελούν ρωσικά προγεφυρώματα μέσα στη Γεωργία για την άσκηση επιρροής επάνω της.

Υπήρχαν τελευταία ενδείξεις πως Ρώσοι και Γεωργιανοί βρίσκονταν σε δρόμο διευθέτησης των μεταξύ τους διαφορών. Οι Γεωργιανοί θα σταματούσαν την προώθηση μέσω των εδαφών τους οπλισμού από το Αζερμπαϊτζάν προς τους Τσετσένους και θα περιόριζαν τις φιλοδοξίες των Λεζγκίνων (λαού του ΝΑ Καυκάσου) για τα παλιά τους εύφορα εδάφη στο Νταγκεστάν. Και οι Ρώσοι, με τη σειρά τους, μάλλον θα εγκατέλειπαν τη Νότια Οσετία. Αυτό φυσικά δεν άρεσε στους αυτονομιστές

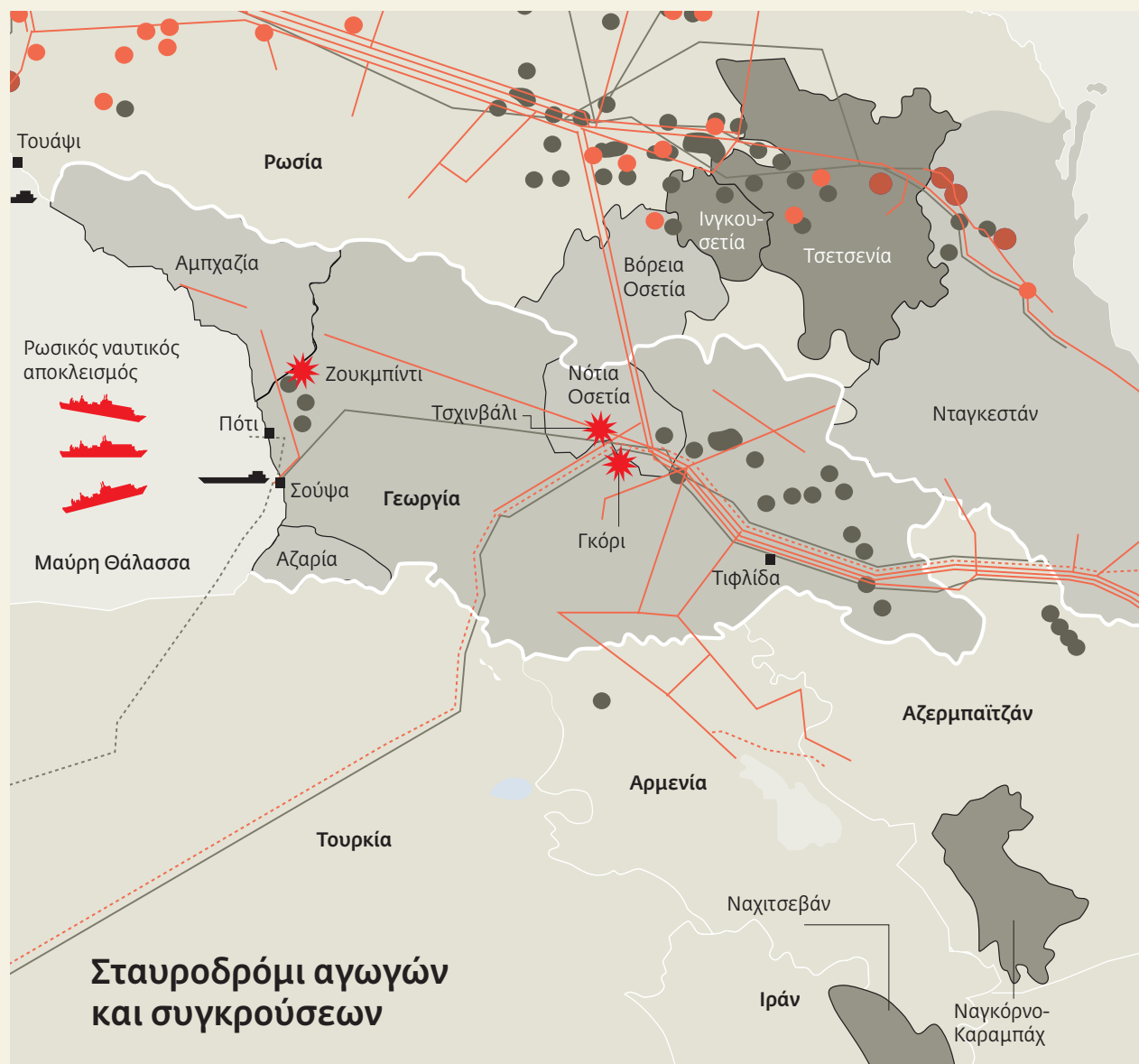
Η σύγκρουση δεν ξεκίνησε για τα πετρέλαια. Οι Ρώσοι έχουν ήδη συμβιβαστεί με τον αγωγό Μπακού - Τιφλίδας - Τσεϊχάν

του μικροσκοπικού Τσινβάλι (πρωτεύουσας της Ν. Οσετίας) και φυσικά, όπως πολλοί ανέμεναν, προκάλεσαν την ανάφλεξη.

Η σύγκρουση δεν ξεκίνησε για τα πετρέλαια. Οι Ρώσοι έχουν ήδη συμβιβαστεί με τον αγωγό Μπακού - Τιφλίδας - Τσεϊχάν και δεν θα διακινδύνευαν ρήξη για την ακύρωσή του. Θα μπορούσαν πολύ ευκολότερα να τον υπονομεύσουν ξεσηκώνοντας τους αυτονομιστές της Αζαρίας και τις αρμενικές μειονότητες στο Νότο της Γεωργίας, τα εδάφη των οποίων διασχίζει. Εχουν στα χέρια τους άλλα όπλα (νομικό καθεστώς της Κασπίας, διευκόλυνση του αγωγού της Βόρειας Κασπίας που φέρνει μέσω Ρωσίας πετρέλαια του Καζακστάν κ.ά.).

Το ερώτημα είναι γιατί η Γεωργία ενεπλάκη σε μια σύγκρουση που δεν ήταν δυνατόν να κερδίσει...

www.andrianopoulos.gr

Διπλό μήνυμα για ένταξη πρώην Σοβιετικών Δημοκρατιών στο ΝΑΤΟ και στην Ευρώπη ότι κάθε αγωγός εκτός Ρωσίας κρύβει ρίσκο

**Η Μόσχα κρατάει τον...
Καύκ-ασο στην παρτίδα**

Του ΚΩΣΤΑ ΠΛΙΑΚΟΥ

Η Ρωσία δεν θα είναι ποτέ παθητικός παρατηρητής στον Καύκασο, δήλωσε χθες ο Ρώσος πρόεδρος Ντιμίτρι Μεντβέντεφ και δεν θα μπορούσε να είναι πιο ξεκάθαρος. Τα τελευταία γεγονότα στη Γεωργία αποτελούν για τη Μόσχα την καλύτερη ευκαιρία να στείλει ξεκάθαρο μήνυμα στις ΗΠΑ και την Ευρώπη: «Μην ανακατεύεστε. Εδώ είναι τα δικά μας χωράφια».

Δεν μπορεί να πει κανείς με βεβαιότητα ότι η Ρωσία ήθελε να εμπλακεί σε έναν πόλεμο αυτή τη στιγμή, αν και η στρατιωτική κινητικότητα των τελευταίων μηνών στην περιοχή ίσως είχε δημιουργήσει υπόνοιες.

Το γεγονός όμως είναι ότι η κίνηση της Γεωργίας να επιτεθεί στη Νότια Οσετία της έδωσε την αφορμή και τη νομότυπη κάλυψη να χρησιμοποιήσει τη δύναμή της για να δείξει πρώτον στο ΝΑΤΟ ότι το τίμημα για την ένταξη των πρώην Σοβιετικών Δημοκρατιών στη συμμαχία θα είναι πολύ ακριβό και δεύτερον στην Ευ-

ρώπη και τις ΗΠΑ ότι στον ενεργειακό χάρτη του Καυκάσου είναι αυτή που «κάνει παιχνίδι».

Οι ΗΠΑ καταδίκασαν τη «δυσανάλογη χρήση βίας» αλλά πέρα από το να διευκολύνουν τους Γεωργιανούς στρατιώτες να επιστρέψουν από το Ιράκ δεν μπορούν να κάνουν τίποτε άλλο παρά να αναλογιστούν το κόστος μιας πιθανής ανάμιξης και να ξαναεκτιμήσουν την προοπτική ένταξης της Γεωργίας και της Ουκρανίας στο ΝΑΤΟ.

Ο Ιταλός υπουργός Εξωτερικών Φράνκο Φρατίνι έδωσε χθες με δη-